

[Birgith Mogensen]

eskader. Sund fornuft taler for en bred harmonisering af produktansvarslovene i hele EF. Derfor vil CD anbefale, at Danmark cirka plagerer L 19, sådan at vor produktansvarslov kan gå i spænd med både England og Vesttyskland.

Glistrup (FP):

En af de skorpionracer, hvormed Folketinget vedholdende har pisket den danske befolkning i de senere årtier, er som bekendt, at man dynger den ene uforståelige lovparagraf efter den anden ud over de arme mennesker, der overhovedet ikke har nogen kinamands chance for at følge med i noget som helst af, hvad der foregår. Det er det, vi nu oplever et blandt tusind eksempler på her. Et område, der hidtil ikke har været lovreguleret, men hvor der ikke har været nogen særlige problemer, fordi man fornuftigt og rimeligt har løst tingene i retspraksis, skal nu ind under en lovskabelon, som er særdeles elendig og særdeles farlig ude i det levende liv. Glemte er for længst i den bitre hverdag fanfarerne fra september 1982 om, at man skulle regelsanere. Tværtimod gør man livet besværligere og vanskeligere for hver enkelt dansker hver eneste dag med at vælte nye meningsløse paragraffer i hovedet på ham. Det giver justitsministeren altså sit bidrag til med det forslag, som vi her behandler, og den metode, man så vil bruge, er altså, at man vil tage noget så forældet og gammeldags som erstatningsretten i anvendelse. Man vil gøre det, at man vil sige, at erhvervsvirksomheder, der overhovedet ikke har begået noget forkert, ikke har begået nogen fejl, for 9½ år siden har lavet et eller andet, hvorefter de nu pludselig skal ruineres, fordi det konvenerer justitsministeren at lave disse fjollede regler.

Det, man skulle indse, var, at erstatningsrettens årtusinder er rundet ud. Det var dårligt at køre med disse primitive erstatningsbegreber, som ministerens forslag bygger på, for det fører til de uproduktive besværligheder, som er forbundet med erstatningssager. Det fører til umuligheden og urimeligheden i at jævne et godt resultat mellem på den ene side den skadelidte – som der er nogle hensyn at varetage til – og på den anden side skadevolderen, hvor samfundet må have helt andre sanktioner.

På skadelidtes side har vi socialretten, på skadevolderens side har vi kriminalretten og andre sanktioner at henholde os til. Erstatningsretten skal yt. Det har vi redegjort for fra Fremskridtspartiets side f.eks. i bladet InfoNyt for 20. maj 1986.

Men nu kommer man altså med denne forældede erstatningsret og vil til at køre den ind igen. Der kan i og for sig kun siges dårlige ting om ministerens forslag, og derfor er det helt oplagt, at Fremskridtspartiet vil stemme imod det forslag, der her er fremsat. Men man kunne fra ministerens side sige: ja, men i kraft af, at jeg, ministeren, dummede mig den 25. juli 1985, hvor jeg i EFs Ministerråd sagde ja til disse pressionsinteresser – som undervisningsministeren har angrebet så godt, uden at det har gjort indtryk på justitsministeren – er der basis for, at nu skal vi gennemføre det, som Danmark er blevet folkeretligt forpligtet til.

Jeg vil blot henvise ministeren til sp. 127 i Folketingstidende 1978-79, tillæg B, hvor man vil se, at Fremskridtspartiet ikke lader sig kugonere af den slags EF-betragtninger. Vi vil ikke, uanset at ministeren har begået den bommert i EFs Ministerråd at tiltræde dette umulige og urimelige og menneskeødelæggende forslag, lade os kujonere til, at vi derfor skal være redningskorps for ministeren.

Fremskridtspartiet stemmer nej til det foreliggende lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg skal på Kristeligt Folkepartis vegne give tilslutning til lovforslaget. Der er tidligere sagt, at det er et forslag, som vi har behandlet, og det er også et af de forslag, som egner sig til udvalgsbehandling for at få belyst nogle af de problemer, der ligger i det.

Der er jo to hovedinteresser: forbrugeren og den, der producerer, altså producenten, der – som det rigtigt er sagt – kan komme ud i nogle vanskeligheder.

Men jeg tror, at det kan lykkes at finde en fornuftig balance i disse ting, og jeg ved, at der er arbejdet utrolig meget med forslaget, og jeg er også sikker på, at vi kan finde et resultat, som et flertal herinde kan sige ja til.

Preben Møller Hansen (FK):

Det forslag, som vi her behandler, er be-